

En veckas oavbrutet språkbad i Alicante

14 personer från Sverige reste på språkresa till Alicante vid den spanska kusten. De diskuterade teckenspråk ur olika aspekter i en vecka. Inte bara det, de fick också teckna dygnet runt.

En språkresa för att lära sig ett nytt språk? Nej, inte för den här gruppen. Istället handlar det snarare om en kunskapsresa för döva och hörande som dagligen jobbar med teckenspråk i någon form.

– Vi vill skapa en mötesplats för döva och hörande där vi tillsammans diskuterar vad det innebär att vara tvåspråkig (teckenspråk och svenska), hur vi kan lyfta teckenspråket ännu mer, hur vi kan bli mer medvetna om vår språkanvändning och om vad det innebär att leva som en språklig minoritet i ett majoritetssamhälle med mera, säger Maya Rohdell som tillsammans med Åsa Henningsson tagit initiativet till språkresan ”Språk är livet”.

De har hittills ordnat två språkresor: den ena förra hösten 2017 och den andra vid månadsskiftet september/oktober i år.

I år deltog 14 personer varav 6 hörande teckenspråks- och dövblindtolkar och 8 döva i olika yrkesroller, t.ex. pedagog, programledare och generalsekreterare. 3 personer höll i språkresan: Maya, Åsa och Lars-Gunnar Möllefors.

Det finns en tanke bakom att samtliga hörande är tolkar. Initiativtagarna vill att de ska få möjlighet att språk bada i en naturlig teckenspråksmiljö och möta döva tolkanvändare i ett led för att skapa ökad förståelse och respekt för varandra och för hur de kan utveckla sitt samarbete under en tolksituation.

En viss regel fanns under språkresan: alla skulle teckna hela tiden. Hörande fick givetvis ringa röstsamtal till sina nära och kära så länge de gjorde det avskilt.

Språkresan ägde rum i en stor villa med pool. När deltagarna hade siesta, då badade och tecknade de gärna i poolen. Mette

Marqvardsen, skådespelare vid Riksteaterns Tyst Teater och en av deltagarna, sade leende:

– Man kan säga att vi språkbadar på riktigt!

Varje dag hade ett tema. Då fick deltagarna lyssna på olika föredrag, diskutera och reflektera. Teman rörde bland annat tolk- och översättningsmetoder, tolkens utmaningar, språklig deprivation och dövas kultur.

Ett kärt och återkommande diskussionsämne var: vad är en god tolkning respektive översättning? Ambitionen är att släppa svenskan och satsa på att ha ett så rent teckenspråk som möjligt vid tolkning och översättning. Men i praktiken är det inte alltid så lätt. En av anledningarna är att vi är vana vid att låta oss påverkas av det svenska språket. En annan är att tiden kan vara knapp för tolken att hinna omvandla från talad svenska till rent teckenspråk.

Två av deltagarna om språkresan:

– Det har varit fantastiskt att få möjlighet att teckna flytande hela tiden, få nya kunskaper och verktyg, säger Mia Abrahamsson, tolk från Halmstad, och fortsätter:

– Jag kommer hem till Sverige med ett större teckenförråd och en vidgad syn efter att ha tankat härlig energi här. Det gör att jag kan variera mitt teckenspråk mer när jag tolkar.

Christoffer Hellöre, till vardags teknisk projektledare på SPSM:s läromedelsavdelning, säger:

– Här har jag fått ännu fler argument för varför det är viktigt och hur viktigt det är med idiomatiskt teckenspråk (att tänka i bild när man tecknar). Då kan jag lättare vara med och påverka på arbetsplatsen hur teckenspråket i läromedlet ska vara.

Maya och Åsa säger att det tros bli fler likadana språkresor framöver då deltagarna har visat stor uppskattning och då behovet verkar vara stort.

TEXT & FOTO: NICLAS MARTINSSON

(Undertecknad vloggar om språkresan på dovastidning.se i november.)